

En fornyet marxistisk psykologi

(Præ)senil sentimentalisme eller reelt
håb for fremtiden?

Jens Mammen & Jens Kvorning

7. November 2014

Struktur

- Opvarmning
- Hovedattraktion
- Nedkøling

Bevæggrunde

- Agnetes veninder
- Vores yngre venner
- Den økonomiske krise
- Psykologiens permanente krise
- Virksomhedens indre behov for udvikling

Agnetes veninder (1)

- Her er et billede:

Agnetes veninder (2)

- Uniformisering
- Angstberedskab
- Manglende reservekapacitet
- Aggressions-beredskab
- Bag det strålende billede af "alle de kvinder jeg er", skjuler der sig en lille ensom pige, der er meget bange og vred og som overudnytter sine ressourcer

Hvad har dette med Marx at gøre?

- Jo, den lille pige har helt korrekt indset, at hun er en vare med meget kort omslagstid, som skal sælges på et marked, hvor alle kæmper mod alle.
- Hun har indset, at *you can't be too thin og too rich*
- Ceci, S.J. and Williams, W.C.. (2010). *The mathematics of sex. How biology and society conspire to limit talented women and girls*. Oxford &c.: Oxford University Press.
- Dette er marxismens kerne: En beskrivelse af den forkrøbling, som bestemte samfundsstrukturer skaber. Den lille pige har fortjent noget bedre. Mennesket er ikke skabt til at være en vare, men til at være en personlighed i fri udvikling, frit forbundet med andre.

Den økonomiske krise

- De seneste års økonomiske krise har blotlagt det kapitalistiske systems svagheder: Det er nu tydeligt, at kapitalismen ikke skaber mere velfærd og mere lighed
- Afviklingen af krisen får en til at føle afsky
 - Først skaber børshajerne en alvorlig krise
 - Dernæst må de have staten til at hjælpe sig
 - Hvilket medfører gældsætning
 - Der så bruges som argument for afviklingen af velfærd med henvisningen til børshajernes krav.
- Marxistisk inspireret samfundsteori og økonomi synes i det mindste at kunne stille relevante spørgsmål.

Psykologiens permanente krise

- Psykologien ser ud til at være fanget i en permanent krise, hvis grundtræk, er en dybt pervers ideologi, som har overlevet alle kriser. Med et ord: Operationalisme
- Fragmentering er en konsekvens
- Virksomhedsteorien giver muligheder for andre bud

Virksomhedsteoriens behov for udvikling

- Det empiriske grundlag er efterhånden gammelt; vi har i dag langt større empirisk basis end Leontjev havde i 1930 eller Holzkamp havde i 1980
- Det er vigtigt at fremhæve, at virksomhedsteorien ikke kan afmarxificeres

Marx for dummies

- V-P-V
- P-V-P
- Brugsværdi og bytteværdi
- P-V-P'
- Kapital
- Kreditgivning
- Profitratens tendentielle fald
- Kollektiv produktion og individuel tilegnelse

Arbejdsværdi

- Dette var ikke Marx' opfindelse
- Begrebet blev afløst af utility-begrebet
- Men det er stadig et spørgsmål, om det kan fjernes.

Tidslinje

- Den politiske økonomi til ca. 1875
- Udviklingen af den neoklassiske teori til ca. 1930 – Jevons, Pareto, Walras
- Keynesianismen til ca. 1975
- De neoliberale kontrarevolution stadig i gang.

the **guardian**

News | Sport | Comment | Culture | Business | Money | Life & style | Travel | Environment | Tech | TV | Video | Dating | Offers | Jobs

News > Science > Peter Higgs

Peter Higgs: I wouldn't be productive enough for today's academic system

Physicist doubts work like Higgs boson identification achievable now as academics are expected to 'keep churning out papers'

Decca Aitkenhead

The Guardian, Friday 6 December 2013 17:37 GMT

[Jump to comments](#) (...)

Peter Higgs: "Today I wouldn't get an academic job. It's as simple as that". Photograph: David Levine for the Guardian

Peter Higgs, the British physicist who gave his name to the Higgs boson, believes no university would employ him in today's academic system because he would not be considered "productive" enough.

The emeritus professor at Edinburgh University, who says he has never sent an email, browsed the internet or even made a mobile phone call, published fewer than 10 papers after his groundbreaking work, which identified the mechanism by which subatomic material acquires mass, was published in 1964.

He doubts a similar breakthrough could be achieved in today's academic culture, because of the expectations on academics to collaborate and keep churning out papers. He said: "It's difficult to imagine how I would ever have enough peace and quiet in the present sort of climate to do what I did in 1964."

Speaking to the Guardian en route to Stockholm to receive the 2013 Nobel prize for science, Higgs, 84, said he would almost certainly have been sacked had he not been nominated for the Nobel in 1980.

Edinburgh University's authorities then took the view, he later learned, that he "might get a Nobel prize – and if he doesn't we can always get rid of him".

Higgs said he became "an embarrassment to the department when they did research assessment exercises". A message would go around the department saying: "Please give a list of your recent publications." Higgs said: "I would send back a statement: 'None.'"

By the time he retired in 1996, he was uncomfortable with the new academic culture. "After I retired it was quite a long time before I went back to my department. I thought I was well out of it. It wasn't my way of

Share
Tweet this
Like
+1
Email

Article history

Science

Peter Higgs - Higgs boson
- People in science
- Nobel prizes - Science prizes - Particle physics - Physics - Cam - Peer review and scientific publishing

Education

Higher education - University of Edinburgh - Lecturers - University teaching

Politics

Scottish politics - Conservatives - Scottish independence

UK news

Scotland

World news

Europe

More news**More on this story**

Nobel prize winner Peter Higgs: "I'd never get a job in academia today"

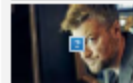
Thirty-nine years after Peter Higgs identified the Higgs boson particle, he won the 2013 Nobel prize. Here he reveals he has never sent an email or browsed the web – and reckons no one would employ him nowadays

Peter Higgs on physics, tweets and the Nobel prize

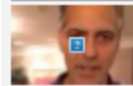
Peter Higgs responds to winning Nobel award for physics - video

Today's best video**An astronaut's view of Earth**

A series of 360-degree images show an astronaut's view of Earth from the International Space Station

The week in TV
Andrew Collins's telly highlights, including *New Computer Games* and *Changed the World* (left)

George Clooney's message of support to Ukrainian protesters
Actor expresses solidarity with demonstrators

How to walk better with pace
Joanna Hall demonstrates how to get posture, fitness and cosmetic benefits from walking

walking

GuardianWitness**Are you attending a commemoration for Nelson Mandela?**

If you're preparing or attending a commemoration for Nelson Mandela this week, share your images, videos and stories with us

Share your smartphone travel photos

Most of us now take holiday snaps on our mobiles. What's your best shot you've taken on your smartphone?

Recipe swaps: healthy Christmas

KRONIK DEN 25. MARTS 2014

Fri os fra new public management

Efter en grel strukturreform iværksat af en ledelse på fatal afstand af medarbejderne står Aarhus Universitet tilbage med et millionunderskud og massefyringer. Universitetsloven trænger til et eftersyn.

JACOB WAMBERG
professor, dr.phil.
i kunsthistorie
Aarhus
Universitet

Ambition er en god ting, når den næres af frugtbar nytænkning. Men siden universitetsloven i 2003 afskaffede medarbejderdemokratiet og indførte top-down-styring, er danske universitetsledelser grebet af en ambitionsfeber, der synes mere bestemt af tvangstaner om grandios fornyelse end af sund nødvendighed. Innovation, tværfaglighed, effektivisering, synergi, international ranking, globalisering og kvalitet i verdensklasse er blandt de mest inflationssramte plusord, som rektorer, dekaner og administratører slynger om sig med, når de skal forklare de hidse forandringer, de iværksætter på de efterhånden hårdtprøvede lærdomsinstitutioner. Faktisk er ambitionsteberen blevet uskuelig fra det sære administratorvælde, der muliggør den: *new public management* (NPM). Trods håndlængskab for en øjensynlig udsukkelig neoliberalisme er NPM en hybrid af de mere spektakulære: Angiveligt befordret af fri konkurrence og hyperfleksibilitet, men i praksis styret af en nærmest uindskrænket centralmagt og et bureaukrati med urovækkende mindelser om DDR.

På min ellers så dejlige og velfungerende arbejdsplads, Aarhus Universitet (AU), har vi de seneste år oplevet den fulde pakke af le-

derambitioner og "moderniseret" administration. Og jeg skal hilse og sige, at det har været som at åbne Pandora's æske. I den såkaldte strukturreform igangsat af forhenværende rektor Lauritz Holm-Nielsen og universitetsbestyrelsen er tidligere funktionsduelige afdelinger erstattet af slet gennemtænkte tværfaglige konstruktioner; udmærkede institutter vokset til u håndterlig overstørrelse; og lokalt indlejede sekretærer forflyttet til bureaukratiske fjerne administrationscentre – en forhastet redelighed, der sidste år gav sig udslag i en rekordringe APV (arbejdsplads-vurdering) med meldinger om stress og mistri vel på mange fronter.

For at føje spot til skade viser det sig nu, at hele denne misere, som ingen andre end de forvredne ledere har ønsket, har kostet en formue, som hverken de selv eller deres her af djøfere har sikret dækning for. Sammen med AU's bekestelige fusioner i 2007 (med Handelshøjskolen, Danmarks Jordbrugsforskning, Danmarks Miljøundersøgelser og Danmarks Pædagogiske Universitet) har omlægningen givet sig udslag i et uforudset gigantunderskud på 225 mio. kr. Det er en regning, som ikke de ansvarlige, men medarbejderne skal betale i form af den største fyringsrunde, der nogensinde er set på et dansk universitet. Det er en skandale. Særligt frustrerende er det, at underskuddet kun er lidt større end det beløb, der i perioden 2007-2011 alene blev givet ud til

konsulentonorarer. Eksterne tjenesteydelser for 197,5 mio. kr. (fordelt på posterne "den faglige udviklingsproces", fusionernes administrative følger samt mere ubestemte "drifts- og udviklingsopgaver") skal altså nu for en stor del betales med universitetets kernekapital: de levende forskere – selv om der også gøres indhug i skiftevis lørvokse og nødvendige lag af administrationen.

At ledelsen har kunnet løsrive sig så fattalt fra medarbejderne og isolere sig i en virkelighedsfjern boble, skyldes universitetsloven fra 2003. Den gav licens til, at bestyrelsen og universitetets interne magtelite kan gøre præcis, hvad de ønsker, og ignorere feedback fra forskerne, der nu befinder sig uden for indflydelse. Så skal lignende afspørginger forhindres, må universitetsloven revideres, og administratorvædet afskaffes. Universitetet må tilbage til forskerne!

På Aarhus Universitet som andre steder viste de fagre nye ambitioner og administrationsformer sig allerede under Nyrup-regeringen i 1990'ernes slutning, men endnu i håndterbare doser.

Men mere vil have mere, og snart tog fanden ved vores ellers så sympatiske nye rektor, Lauritz Holm-Nielsen. Uden at lade sig skræmme af sporene fra Roskilde Universitet, hvor rektor Poul Holm havde skaffet sig tilnavnet "Poul-Pot" for en afsporet kulturrevolution i 2006, igangsatte vor rektor et beslægtet eksperiment med den maolistiske terapeutiske titel: Den Faglige Udviklingsproces. I de nyeste fusi-

ners ånd var det eneste givne, at tværfaglighed var godt, alt gammelt yt, og at det nu var op til os, medarbejderne, på rekordtid at opbygge noget nyt og stort. Arbejdsgrupper nedsattes og fremkom med forandringsudkast, der bar præg af forhastede kompromiser. Cafémøder holdtes, hvor man kunne fremsætte kommentarer, der sagdes tak for, inden de i praksis blev arkiveret lodret. Scenariet var omtrent så demokratisk og professionelt, som hvis en besættelsesmagt havde jævnet en by med jorden, opstillet nogle store stalskeletter og så fortalt indbyggere, at de nu kunne fylde præcist, hvad de ønskede, i disse skeletter. Med en tidsfrist på en måned.

Resultatet blev derefter. Især på humaniora (Arts) er de store stalskeletter, institutterne, blevet alt for store, og deres nu ufrivilligt fjernede ledere har været tvunget til at opfinde kejtede mellemlederspositioner med uklare beføjelser. Og fordi arbejdsgrupperne, der tog sig af henholdsvis undervisning og forskning, helt banalt ikke havde talt sammen undervejs i den faglige udviklingsproces, har vi oplevet en skæbnefuld splittelse af dette forhen så vitale partnerskab.

Allermest uheldig og udtryk for en næsten skræmmende mangel på virkelighedsans er ledelsens vision for sekretærene. Ud fra et effektivitetssyn, der vist sidst sås hos Henry Ford, er 88 pct. af dem drænet ud af lokal miljøerne og bragt i fjerne, ekspanderende centre forsynet med deres egne direk-

torer, der ikke længere refererer til medarbejderne, men til ledelsen. Med en kaskade bureaukratisering til følge, hvor de simpleste opgaver er blevet tidstugende, og tidligere hjælpsomhed og venlighed udfordret af sære skrankepavenkyker. Sekretærens bortførelse bliver ikke nemmere af, at brugervenlighed vist har stået nederst på prioriteringslisten, da ledelsen øgede millioner ud til omlægningens mange nye selvbetjente it-systemer.

Er jeg nu ikke usolidarisk med min arbejdsplads ved sådan at lufte min harme i fuld offentlighed? Begår jeg ikke samme fejltagelse som musikprofessor Linda Koldau, der i stedet for inderfor reformere, hvad hun opfattede som NPM-besmittet forskning og undervisning, gav op med det samme og begyndte at beskyde Aarhus Universitet med medikationer udefra? Nej, for hvad jeg angår, er ikke min arbejdsplads' hilsne, mine videnskabelige kolleger eller de administrative medarbejdere, der stadig gør deres bedste for at lette alles arbejde. Mit skyts er rettet mod det uvæsen, der hedder *new public management*, en uskon krydsning mellem blokopustet neoliberalisme og bureaukratiske light-stalinisme, som har fristet Aarhus Universitets ledere over evne – trods deres sikkert gode intentioner.

Selv nu efter katastrofen har AU's ledere – herunder den nye rektor og tidligere dekan Brian Bech Nielsen – svært ved at indse, hvilke kræfter der er løbet af med dem, og tilskriver det indtrufne uheldige økonomiske betingelser, som de ikke kunne have forudset i deres i øvrigt prisværdige reforminitiativ. Lige efter, at gigantunderskuddet var offentliggjort, kunne bestyrelsesformand Michael Christiansen endda i Jyllands-Posten (1/12) berolige med, at reformprocessen var hele AU's konsensusprojekt: "Jeg tror, at langt de fleste medarbejdere har været fuldstændig enige i beslutningen om den faglige udviklingsproces."

En så ufulsom fejlurdering vidner om, hvor langt *new public management* har drevet ledelsen bort fra medarbejderne. Dette administratorvælde har kun kunnet løbe løbsk i ly af, japå grund af universitetsloven fra 2003, så er det ikke på tide, politikerne giver denne lov et total eftersyn?

Professorsvædet var grumt, men *new public management*, der vil omdanne universiteterne til centralstyrede firmaer til fals for storhedsvanvid og strategiske modeluner, bevæger sig mod noget værre: umyndiggørelse af universitetets kernestabforskere. Representativt demokrati er den eneste rigtige styreform for egentlig nyskabende forskning og uddannelse, simpelthen fordi denne dyrebare undersøgelseskultur ikke kan fjernkontrolleres.

Derfor: Afmonter *new public management* ved lov, så dette uvæsen ikke igen kan sætte fluer i hovedet på ellers fornuftige og velmenende universitetsledere.

LÆSERNE MENER

FULDSTÆNDIG URIMELIGT

Lars Mortensen, Digterparken 13, Nykøbing Sjælland: Vedrørende den igangværende debat omkring den kommunale hovedstadsudligning så er der udpeget 30 kommuner i landet, der kan betegnes som fattige, og kun 3 af disse ligger i hovedstadsområdet, nemlig Brøndby, Ishøj og Albertslund kommuner. Disse kommuner skal naturligvis fortsat have deres del af udligningen, mens den resterende del skal tilgås de øvrige 27 fattige kommuner.

Det er uhørt og fuldstændig urimeligt, at velhavende hovedstadskommuner med et stort og stigende skattegrundlag som Rødovre, Hvidovre m.m. fortsat skal modtage denne udligning, som det er tilfældet i dag. Dette må og skal ændres.

SKUFFENDE BOLIGUDSPIL

Bent Haupt Jensen, formand for Boligforeningen AAB: Forud for forhandlingerne om et nyt boligforlig har regeringens spillemetode med en reduktion af rammen for Landsbyggefondens midler til renovering af almene boliger. Frem til 2020 foreslås der afsat 12 mia. kr., men i Landsbyggefondens midler ligger der allerede ansøgninger om renoveringer for et tilsvarende beløb.

Det er dybt skuffende, at regeringens ambitionsniveau for de almene boliger er begrænset til, at der alene skal

liges til den brede befolkning. I en situation, hvor regeringen har svært ved at nå sine vækstmål, taler alt for at øge rammerne for Landsbyggefondens renoveringer markant.

MAN SKAL GRINE AD ALT

Svend Erling Hansen, Bakkegade 24, Hillerød: Man skal kunne grine ad alt, siger den svenske kunstner Dan Park kraftigt bakket op af sin gallerist, Henrik Rønnquist.

Selv griner jeg, når jeg ser deres forundrede og uforstående ansigter, når de stiller op til interview og forklarer, at det jo ikke var for at fornærme nogen, og at den dom, som de har fået, er alt for streng. Og jeg griner og ryster på hovedet ad DF og Trykkefrihedsselskabet i deres idiotiske vindmøllekamp for to personer der, jo mere jeg ser dem på tv, kommer til at minde mig om psykiatriske tilfælde. Og så griner jeg en gang til, for man skal kunne grine ad alt.

VORT MILJØS TILSTAND

Kirsten Juel Grand, Godthåbsvej 195, Vanløse: Hvis vores regering og politikere havde visioner for vores miljø, ville de straks sætte grænser for, hvor billige flybilletter må være, da det jo er videnskabeligt bevist, at det er flyene, der er den helt store synder i forhold til klimaet.

Det bør de gøre hurtigt

dre kurs og sikre hele den offentlige sektor ordentlige arbejdsbetingelser. Høj kvalitet i den offentlige forvaltning er vejen til et godt omdømme.

FLYGTNINGE

Claus Stougaard-Andresen, Valdemarsgade 3, København: Der er blevet klaget meget over, at der til de flygtninge, der kommer til Danmark lige nu er blevet taget midler fra den danske udviklingsbi-

stand. Udviklingsbistanden skal bruges til at hjælpe de fattige. Men flygtninge kan også være fattige, og mange flygtninge fra f.eks. Syrien er fattige.

Det er ikke kun i f.eks. Afrika, at mennesker er fattige.

Så det er vel ikke uberettiget, at noget af udviklingsbistanden bruges til flygtninge?

KAMPFLY

Mogens Bille, Strandgade 26, Dragør:

Der opføres i øjeblikket en umådelig ukædelig og absurd kappelstrid mellem opposition og regering i dette lille 'smørhul' om, hvem der kan være de hårdeste strammere inden for såvel asylpolitik som ulandsbistand.

Må jeg ikke i al stillfærdighed gøre opmærksom på, at vi samtidig - uden videre diskussion - er i gang med at indkøbe kampfly til det astronomiske beløb af 30 milliarder. Et beløb, der mange gange overstiger de relative små beløb, der er i spil i den aktuelle

DAGENS CITAT

Alt bliver kvantificeret - selv humaniora. Vi skal kunne måle og veje, hvad vi får ud af vores investeringer. Statistik og matematik får tit et sidste ord i argumentationen. Hvis du kan vise nogle tal, så tror folk på det
Kristian Hvidtfelt Nielsen, lektor, Institut for Matematiske Fag, Aarhus Universitet. I Information

Har de radikale svigtet socialliberalismen?

DE RADIKALE

SØREN BALD, TIDLIGERE LANDSFORMAND FOR DET RADIKALE VENSTRE

De radikales kurs - både før og efter Margrethe Vestagers exit - er ved at blive en trussel mod en troværdig markedsføring af socialliberalismen som partiets hjertesag. Vi kalder os socialliberale som udtryk for vores afbalancerede menneske- og samfundsyn. Vi vil bekæmpe ulighed, men ved, at den ikke kan afskaffes.

Spørger man partiets frontfigurer, om vi har gjort noget for at rette op på ulighederne, falder svaret prompte: »Ja. Vi afskaffede både starthjælpen, der ensidigt ramte flygtninge- og indvandrerfamilier, og kontanthjælpsloftet, der gjorde fattige familier fattigere.»

Og så stopper opremsningen! Er det nok til at sikre balancen mellem det sociale og det liberale? Man skulle tro, at de har hentet inspiration hos Niels Haugaard, der siger: »Jeg ved, det er rigtigt, fordi jeg har sagt det mange gange.»

NU TALER den nye radikale leder Morten Østergaard om, at vi vil løfte Danmark nedefra. Det er sådan set altid kloget at løfte nedefra, med mindre man vil trække folk op ved håret, men det er tom retorik.

Der er mennesker på det danske samfunds bund, som vi udmærket kan gøre

defra, hvis der samtidig i kraft af regeringens politik er mennesker, der suser den anden vej - mod bunden - og f.eks. må droppe deres pensionsopsparing og andelsbolig. Radikale topfolk siger, at aktiv beskæftigelsespolitik er det stærkeste bidrag til en vis social udligning. Korrekt, men når manglen på job er det dominerende problem - og har været det længe - halter argumentationen.

Desværre er der regeringstiltag, der åbenlyst trækker i den forkerte retning. Er det socialliberalt at nedsætte sociale ydelser for at skaffe råderum til topskattelettelser? Og 10.000-kroners spørgsmålet: Hvorfor skulle flere kroner lokke velstillede til at arbejde mere, mens mindre-bemidlede skal 'lokkes' med lavere ydelser? Samtidig forstærker vi problemerne ved at indføre gensidig forsørgelsespligt for samboende uden samtidig at give dem ægteparrenes skattemæssige rettigheder.

Hvorfor skulle selskabsskatten nedsætte med 4 milliarder kroner? Det var et skattemæssigt vådeskud, hvor ligheden blev ofret for erhvervsinteresser og 'samarbejdet hen over midten', men hvis det begreb bare betyder, at vi nu realiserer Venstres politik i hovedtræk, bør vi måske overveje navneskifte til Lille Venstre. Vi FIK.ÆNDRET vilkårene for at få arbejdsløshedsunderstøttelse, men kan vi forsvare at se næsten passivt til, når virkelig heden ændrer sig lige foran os?

Hvis vi mener det alvorligt med at særlige hånden ud til de mest udsatte,

kenndelse af de faktiske forhold blandt socialt udsatte og vores opfattelse af den øjeblikkelige økonomiske situation med åbenlys mangel på jobvækst.

Vi radikale elsker at bekende os til den 'nødvendige økonomiske politik', men det er reelt et indholdstomt ord baseret på nysprogsformuleringer à la Venstres 'et moderne kontanthjælpsloft'.

Den nødvendige politik er lige præcis den, som vi radikale finder nødvendig. Men det er jo ikke nødvendigt i entydig forstand.

Den sociale profil har været mere 'Lille Venstre' end Radikale Venstre, men med offentlighedsloven krænkede regeringen åbenlyst dels en klokkeklar radikal landsmødevedtagelse, dels fundamentale principper for informationsformidling og kontrol med magthavere.

Internt i partiet flyttes i disse år fokus fra formulering og medlemsvedtagelse af radikal politik til kampagner garneret med nysprog. Kampagnerne føres for at få de valgte genvalgt. Ikke for at præge partiets politiske linje. Folketingsgruppen i forvejen dominerende stilling bliver endnu mere udtalt, og landsforbundets ledelse spiller med på de valgte melodier uden at få nodebladen.

Elbæk gik Vi, der bliver, er alternativet! Vi er modstandslokker mod kampagnenlyrik, nysprog og tendenser til 'Lille Venstre'!

Vi vil uophørligt erindre os selv og de valgte om balancen i det socialliberale menneske- og samfundsyn. Vi vil forene realisme med optimisme. Radikal og det

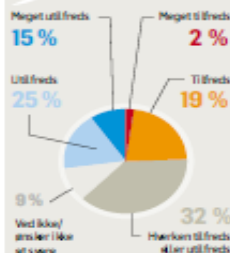
Opinion i tal

Vil bringe or heret udpluk af de meninger om ålån gør, der blev offentliggjort i **Landre medier** i ugens løb

Klimaindsats

Danskere er blevet spurgt:

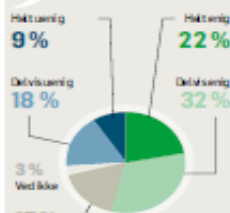
Hvor tilfreds eller utilfreds er du med den politiske indsats over for klimaet og miljøet?

1864

Danskere er blevet spurgt:

Hvor enig eller uenig er du i, at sætten '1864' er en god serie?

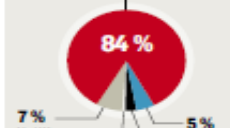

Unge og bolig

Unge mellem 18 og 27 er blevet spurgt:

Hvilket er forbud på en bolig vil du for at komme på længere sigt på et år, når du skal starte på arbejde?

Ejerbolig

Nu kører værdikampen mod taltyranniet

Konkurrencestat, taltyranni og målstyring gør os stressede, indadvendte og ufølsomme, mener forskere og debattører.

UGENS DEBAT

Køber samfundet gør på vej mod konkurrencestaten på gale skinner, eller er tiden inde til at høre i medbrøsen? Har de skindet, i nogen ser som rose frøskidt, egentlig været tilbagekendt? Eller er det tværtimod udmærket, at den offentlige sektor bliver mere målrettet, og at opdragelsen af vores børn bliver lidt mere fokuseret på praktioner og udfaldsresultater end mere mod overvåget behov, så de unge har bedre mulige chancer for at få job, når de bliver færdige?

Et af verdens store diskussionsforummer, som støtpe er gået løsere af denne sekson forbi, har igen været debatteret i denne uge.

DAGBLADET Information har i en række artikler berørt problematikken fra forskellige vinkler. I går blev finansministeren - der er den største strådeskone herhjemme - brugt som eksempel på værdiforandringen i samfundet: alle unge på løbsbånd eller de præstationsorienterede 12-tals-piger er blevet 'tvungen' til at realisere sig selv. 'Realiserer' kommer fra res på latin, der betyder at omsætte noget til en værdi. Et fitnesscenter er et eksempel og byskek træningscenter for konkurrencestaten, ledet af sociolog og lektor ved Roskilde Universitet Rasmus Wiliig, der mener, at samfundet er blevet et af det af selvtenkt.

Information havde også den norske filosof Arne Johan Vetlesen i spalten. Han mener, at nutidens opdragelsesmetoder avler en lydighedskultur, hvor unge bliver så passive, polerede og poledede med konkurrence, at de opgiver at udfylde funktionen som et korlekt til de voksnes højtidelsser og i stedet bliver økonomisk opdraget af sig selv. Afpassnings- og perlekorrespondent, som de unge udsættes for i dag, måler sig som en økonomisk lydighedskultur, fordi de unge internaliserer kravene om omslutningsparathed og tilgængelighed som

egne forventninger. De driver rovdin til sig selv for at lykkes i konkurrencen med alle de andre om bl.a. at få det rigtige og perlekorrespondent og den rigtige karriere. Samtidig ser vi en stor styring i psykiske ledelser blandt teenagere i nordiske og vestlige lande, sagde Vetlesen. Journalisten sammenfatter en pointe således: »Resultater er, at børnenes fokus flyttes fra, hvornår de skal gøre i forhold til andre, til, hvornår de enkelte børn skal gøre for at arbejde med sig selv. Og derfor kan vi på en og samme tid se problemer med ure og disciplinering i folkeskolen og overpræsenterede 12-tals-piger.

POLITIKENS analyseredaktør, Poul-Arne Pedersen, der er aktuel med en opsigende med målstyring i uddannelsesområdet i bogen 'Tænk på en tal', optrådte også i Information denne uge. Han sagde i et interview mandag, at: »Der sker en indsnævring af den faglige viden, hvis fokuserer for meget på de aspekter, som bliver målt og opmålt på tal. Poul-Arne Pedersen mener, at Danmark helt skal afskaffe karakterer i folkeskolen, nationale tests og melde sig ud af OECD's internationale Pisa-samarbejde, der evaluerer skolelærers præstationer i os lande. Samarbejdet bliver brugt til politiske hovedmålinger, som man har at gøre med at skabe selvstændige tankemøder eller, siger han. Og tests er med til at gøre eleverne vidne for snævre, fordi undervisningen bliver indrettet, så de unge kan præstere godt på smalle parametre.

DEBATEN om, hvornår der skal være karakterkrav på gymnasieskolerne, er dog pænt, meldte Berlingske fredag. Præcis er nemlig forud for lovgivningen. Reelt eksisterer der karakterkrav til gymnasierne allerede.

66 Når Mads Stjern presser Daniel med lektier, og Daniel ikke blev bedre, betyder det så, at det ikke hjælper på at presse sit barn?

dansk, manuskript og engelsk. Det undrede mig meget, for på det udspekulerede debat om, alle politiske partier meldte ud med forskelle kræv eller ingen krav, og så sad vi en samtale og fik at vide, at der rent faktisk allerede eksisterer krav, siger modereren Kim Pedersen fra Frødenborg.

AF GANES PRØVE. Debat om, hvornår det er ønskeligt udfordringssystemet udfordrer elever i konkurrencestaten er her kønt perlekorrespondent, er højtidelsser. Foto: Jan van Erpelt

Formanden for ULI-centrene (Ungdommens Uddannelsesvejledning), red. Jørgen, at skolekrav kan man godt have som nogle karakterer. Mens Rasmus Wiliig mener, at det vil være ønskeligt, hvis testene opnåede 7 i hovedgagene dansk, manuskript og engelsk. Det undrede mig meget, for på det udspekulerede debat om, alle politiske partier meldte ud med forskelle kræv eller ingen krav, og så sad vi en samtale og fik at vide, at der rent faktisk allerede eksisterer krav, siger modereren Kim Pedersen fra Frødenborg.

det kan motivere eleverne til at arbejde hårdt for at komme ind på gymnasiet, som Ullaena Chatur fra Ulf Frederiksberg Gymnasiet siger. Mens Rasmus Wiliig nok vil mene, at de taler som typiske soldater i konkurrencestaten, mener debatterer Ximou Ren Gudbjørnsson på hulk, at den metoder er gal med velfortdramatiseres-ønske til at motivere de unge. XINJIN REN Gudbjørnsson mener på hulk korlekt søgnet med nationale test: 'Matador', som hun mener sætter nogle problematiksværter for opdraget.

Når Ingeborg siger, at hun synes børnene skal lære at drille hjemme, er det så det rigtige at gøre som forældre? Når Mads Stjern presser Daniel med lektier og Daniel ikke blev bedre, betyder det så, at det ikke hjælper på at presse sit barn? Når Rasmus Wiliig mener, at det vil være ønskeligt, hvis testene opnåede 7 i hovedgagene dansk, manuskript og engelsk. Det undrede mig meget, for på det udspekulerede debat om, alle politiske partier meldte ud med forskelle kræv eller ingen krav, og så sad vi en samtale og fik at vide, at der rent faktisk allerede eksisterer krav, siger modereren Kim Pedersen fra Frødenborg.

Bilgale og bilglade Beirut er et trafikalt maredridt

Lærerveve, tryk 1300 ord. **altid debatterende.**
Hvert 420 ord sendes med nyhedsudvalget til Debattredaktionen
Indlæg kan sendes som mail til: **debat@politik.dk**

Vil bringer kun tekster eller sendt til Politiken.
Redaktionen vil kun acceptere indlæg i forbindelse med tekster
og til, også at bringe teksterne på **politik.dk/debat**

Kronikortag på ca. 2100 ord sendes med navn, titel og postadresse
til Redaktionen. Indlæg kan sendes som mail til **krone@politik.dk**
til **politik.dk/leder** kan man kommentere artiklers ledere.

NIELS NØRGAARD
(1941-2002)
STYVER AF
POLITIKEN 1984

LEIF MIKKELSEN
(1947-2011)
STYVER AF
POLITIKEN 1984

Opinionsredaktør:
Per Marquard Jensen

Debatredaktør:
Mette Højgaard Nielsen
Nicolaj Nørgaard

Jourhavende:
Niels Nørgaard

Analyseredaktør:
Poul Andersen
Anette Nielsen

Lederkollegiet:
Kirsten Nielsen
Christoffer Emil Bruun

Kronikeredaktør:
Christoffer Emil Bruun

Redaktionschef:
Anita Bay
Bjarnegaard

Debat:
Birk Hasselboen 37.176
Fakultet V
Telefon: Debat 33 47 23 31
Telefax: kronik 33 47 23 37
Fax: 33 47 23 37
E-mail: 33 47 23 37

KRONIKEN
22. APRIL 2013

Politiet er blevet en pølsefabrik

PETER IBSEN

Når politiet ikke evner at gøre op med bandekrigen, skyldes det blandt andet, at den politiske forvaltning af politiet er styret af tid frem for befolkningens tryghed og sikkerhed.

Peter Ibsen forfandtmand@Politiken
Lundek og formand for Centergruppen for
2010, 0210.

I FORLEGNELSE af bandekrigen tales der meget om politiets ressourcer og brug af samme. Der tales og skrives idet hele tiden meget om politiet ud fra en implicit forudsætning af, hvordan politiet er skrevet sammen og arbejdet. I forhold med resten af den offentlige sektor er det dog de færreste mærkeligt nok de anvendelige polititests inklusive - som helt har forladt, hvordan de seneste fem til ti års politiske indhold har betydet ændringer i forhold til den offentlige sektor på. Og det er ikke til det bedste.
I et forsøg på at strømline den offentlige sektor har man drevet dem medarbejdere ud et taltryk, som har til formål at bive, at der bliver lavet noget for skatnemålingen. Problemet er blot, at kravene til dokumentation er drevet så langt ud, at der er eller siden må komme en anden og mere effektiv måde at gøre det på.
I dag tæller vi langt hen ad vejen samfundspoliceproblemer som en kommunikationsopgave.
Fokus er flyttet fra, hvordan vi løser selv opgaven, til, hvordan vi taler uden om den, så virksomheden ikke fremstår helt så grim. Vi laver statistikker, som skal berolige befolkningen og i den anledning give ministret til fremtid handlingsråd og forklart.
NEW PUBLIC management er en styreform og en ledelsesform, som har været

Tegning: Per Marquard Olsen

lution. Jeg fik min liv og jagde tilbage, og min livskvalitet steg voldsomt. Jeg fik overskud til min familie, min job, mine venner, og jeg fik langsomt prioriteret i orden igen.
Men tilbage til DRs dokumentar, tidssendelsen har de én, og kun én klar dagsorden: Den levende, hvordan antidepressiv medicin i levevis er blevet udløst med hin hånd af naive læger - dikkettere af den grøntomme og glubige medicinalindustri, og hvordan lægernes har ført til, at helt normalt fungerende mennes-

sker pludselig helt umotiveret har begydt selvmed, moret eller andre fortrydelser. Det var nogle tragiske historier, der blev fortalt, og der blev ikke sparet på virkemidlerne.
JEG SKAL SLET ikke kunne sige, om det er medicinen skyld, at de har taget deres eget liv, skilt deres børn ihjel og skadet en tilfældig kvinde. Det er muligt, det skulle de én rolle - det var eksperterne i udsendelsen i hvert fald ikke tvivl om. Det er rigtig at få frem, hvis det er en alvorlig ting ved denne medicin.
Men hvorfor har vi ingen ekspertier, der kunne fortælle om den anden side? Om alle de mennesker, hvis liv bliver reddet af piller, som god ved, hvad de gør, og som måske kunne have uan-

“Hvorfor hørte vi ingen eksperter, der kunne fortælle om den anden side af sagen? Om alle de mennesker, hvis liv bliver reddet af piller”

ret hele sagen. Det blev fuldstændig tørt blød, hvordan pillerne også hjælper trivsel og af mennesket. Ingen af personerne i udsendelsen har de haft et redbt behov for medicin, tilføje udsendelsen. Og det er sikkert rigtig, og læger begår fejl, og så tilfælde.
Men jeg savnede en case med en person, som rent faktisk havde haft en depression - og som var blevet hjulpet af medicin.
Jeg skammer mig ikke over, at jeg har haft en depression. Og jeg skammer mig ikke over, at jeg har fået hjælp af medicin. Men DR burde røbe af skam over denne ensidige, manipulerende dokumentar, hvis man overhovedet kan kalde den det. Journalistik er det i hvert fald ikke. Læger plejer man til at se sagen fra mindst to sider.

Hvad er det, I vil skjule?

OFFENTLIGHEDSLOVEN

FRITOFFER BECK OG CARL VALENTIN, LANDSFORMAND FOR KU OG SFU

NU HAR DEBATTEN omkring lovforslaget til en ny offentlighedslov efterhånden kørt et godt stykke. Det er blevet sagt og skrevet meget i debatten, men på trods af de mange debatter er det stadig svært at se, hvorfor man med lovforslaget ønsker at begrænse åbenheden.
Når man ser Morten Bødskov foreføre lovforslaget, er det som at se en politisk forhindringsløv, hvor målet er på bedst mulig vis at smige sig uden om eventuelle og tydelige svar på de åbne og nærliggende spørgsmål, der bliver stillet af både politikere og journalister.

VILKAN GODT forstå, hvorfor man i dag prøver at slippe debatten med udenomsnak og teknokratisk bortforklaringer. Det er nemlig et lovforslag, der tydeligt skadligt for demokratiet i et land som Danmark, hvor vi sætter en ære i at vores demokrati foregår i åbenhed, vi er det fuldstændig åbent, at man nu fra politisk side vil lære dokumenter for både befolkningen, pressen og samtlige politiske modstandere.

Det fremgår meget tydeligt af §24 og §27, hvor man med et trykknæk kan nægte oppositionspolitikere, journalister og andre interesserede borgere at få adgang til korrespondancer mellem ministre, folketingsmedlemmer og embedsmænd. Det betyder altså, at i vil opleve en større hemmelighedslovs af offentlige dokumenter - særligt fra centraladministrationen. Oplysningsudvalget bliver ringere, og mulighederne for at kontrollere regeringsarbejde bliver markant mindre. Det er på nuværende tidspunkt, samtidig med at det bliver sværere at forstå, hvilken viden en regering baserer dens beslutninger på.

VILKALISA med en lov, der i den grad vil begrænse demokratiet og lægge et mørkt læppe hen over regeringen og dens ministre. Ingen af forslaget som vi har svært ved at se genret andet end ydmyksomme, som ikke vil dele deres informationer med offentligheden. Det har heller ikke været muligt at få et konkret eksempel på hvilke tidligere sager, der ville have betydet bedre for borgere og offentligheden.

I 2009 udtalte Morten Bødskov i hver gang det er tvivl om en offentlig sag skal have adgang til oplysninger, så skal det være hensigt til åbenheden, som træder frem. Den betragtning er meget enig. Lad os håbe, at Bødskov kan lære af sine gamle fejl, det er netværk er end politiker, der står for bedring, når de får del i magten.

Peter Ibsen forfandtmand@Politiken
Lundek og formand for Centergruppen for
2010, 0210.

DEBAT

8 DEBAT

7,7 millioner besøgte et statsstøttet museum i 2013.

10,7 millioner besøgte et statsstøttet museum i 2013.

Foto: Oleksandr Shcherbak

LÆSERNE MENER

BYEN OG BYRUM
Morten Andersen, artikler, m. a. Brøndby 60, år. Brøndby ligger har læst bøger til Greg Krogh om kronik om arbejdsløse. Jeg kunne ikke være mere enig med hensyn til bøgerne om by og byer. Mængden af mennesker i byer og byrum er vokset og presser grænserne. Der er bare ikke tid til at undersøge det.

TAK POLITI
Pia Nykjær, Ålborgvej 162, 82-100. Endelig en avis, der er skrive om vores enorme udsatte situation og den økonomiske krisen. I stedet for at frestille, som jeg læste i tidligere udgaver, som kaldte det en akut hjælp til den skole hvor barnet indvandrede som sig så ud på kommunikation med de søgende børn? Der er da ikke tale om problemer med at stikke en hånd ud.

ERIS VA DUMME?
Hans Vindhøj, Vindhøj 7, Frederix. Det sidste år har jeg, mere eller mindre frivilligt, bemærket, at politiske debatter, især i tv, er blevet mere og mere uinteressante. De er blevet mere og mere uinteressante og mere uinteressante og mere uinteressante. De er blevet mere og mere uinteressante og mere uinteressante.

SAMLER IREN FORM
Cecile i Vindhøj Jernens, Gladsaxe. Jeg vil tilføje, at det er vigtigt som borgere at være opmærksomme på, hvad der sker omkring os. Det er vigtigt som borgere at være opmærksomme på, hvad der sker omkring os.

ERIS VA DUMME?
Hans Vindhøj, Vindhøj 7, Frederix. Det sidste år har jeg, mere eller mindre frivilligt, bemærket, at politiske debatter, især i tv, er blevet mere og mere uinteressante. De er blevet mere og mere uinteressante og mere uinteressante.

OLSKRIBING AF DRØME
Helle Hjerno, Hjelmslev 20, Odense. Sundhedsrelateret er et område, hvor der er mange problemer. Det er vigtigt som borgere at være opmærksomme på, hvad der sker omkring os.

OLSKRIBING AF DRØME
Helle Hjerno, Hjelmslev 20, Odense. Sundhedsrelateret er et område, hvor der er mange problemer. Det er vigtigt som borgere at være opmærksomme på, hvad der sker omkring os.

KRONIKEN

16. april 2014

FINN COLLIN DAVID BUJTT PEDERSEN

De politiske programmer i Danmark udspirer af en opbakning af mennesker som konkurrenter i det økonomiske kapløb
Sådan lød det i bestemmelsen, om i stedet skal styrke vores, der gør menneskelige sociale og solidariske.

I DEN SENESTE tid har danske økonomiske ledere eksempel på, hvordan økonomiske modeller spiller en afgørende rolle i økonomiske programmer og kommissioner, der udvikler politiske initiativer, bemandede i overensende grad med økonomi, mens tilsvarende i andre faglige programmer er faldende. Der er således blevet mindre og mindre omhandlet i de offentlige programmer, der er ofte økonomiske som når for skud.

Nålo økonomi som bruges som præmis for økonomiske programmer og kommissioner, der udvikler politiske initiativer, bemandede i overensende grad med økonomi, mens tilsvarende i andre faglige programmer er faldende. Der er således blevet mindre og mindre omhandlet i de offentlige programmer, der er ofte økonomiske som når for skud.

Nålo økonomi som bruges som præmis for økonomiske programmer og kommissioner, der udvikler politiske initiativer, bemandede i overensende grad med økonomi, mens tilsvarende i andre faglige programmer er faldende. Der er således blevet mindre og mindre omhandlet i de offentlige programmer, der er ofte økonomiske som når for skud.

Nålo økonomi som bruges som præmis for økonomiske programmer og kommissioner, der udvikler politiske initiativer, bemandede i overensende grad med økonomi, mens tilsvarende i andre faglige programmer er faldende. Der er således blevet mindre og mindre omhandlet i de offentlige programmer, der er ofte økonomiske som når for skud.

Nålo økonomi som bruges som præmis for økonomiske programmer og kommissioner, der udvikler politiske initiativer, bemandede i overensende grad med økonomi, mens tilsvarende i andre faglige programmer er faldende. Der er således blevet mindre og mindre omhandlet i de offentlige programmer, der er ofte økonomiske som når for skud.

Nålo økonomi som bruges som præmis for økonomiske programmer og kommissioner, der udvikler politiske initiativer, bemandede i overensende grad med økonomi, mens tilsvarende i andre faglige programmer er faldende. Der er således blevet mindre og mindre omhandlet i de offentlige programmer, der er ofte økonomiske som når for skud.

Karakterer er altså ikke at

PHILIP LARSEN
MIRANDA DAMSTEDT
SARA LINDEN
DANIELA DE FOMAND
DANISKE SKOLELÆRERE

KARTELER kan sige noget, det kan for det meste fortælle, hvilket socialt lag du kommer fra. Har dine karakterer en lang uddannelses og et stort antal karakterer, er det en fordel, fordi det giver dig adgang til et stort netværk af mennesker, der kan hjælpe dig med at finde arbejde og uddannelse. Det kan være en fordel, fordi det giver dig adgang til et stort netværk af mennesker, der kan hjælpe dig med at finde arbejde og uddannelse.

Hørebofæde er ude af proportioner

FOLKESKOLEN
ANNE SCHMIDT,
SARAS LINDEN PÅ SKOLENS SØG

DET KAN være ualmindelig svært at trænge igennem i vores samfund, men det er vigtigt som borgere at være opmærksomme på, hvad der sker omkring os. Det er vigtigt som borgere at være opmærksomme på, hvad der sker omkring os.

Investering i nye afkast på uddannelsesnetop

TRUCKERTIFAKT
30 år yngre mennesker må ikke lække til på de erhvervsvalgsige uddannelser eller på anden måde lærer B en kompetenceuddannelse, des bedre udgifter giver det den danske samfundsøkonomi. Arkivfoto: Finn Frandsen

Uafgjære danskere, der beslutter sig for at tage en uafgjære uddannelse, vil kunne tjene end 300.000 kroner ekstra til samfundsøkonomien, viser nye tal fra AE.

ANALYSE
Lere ude og begynde at uddanne sig. Det er en god ide at uddanne sig, fordi det giver dig adgang til et stort netværk af mennesker, der kan hjælpe dig med at finde arbejde og uddannelse. Det er vigtigt som borgere at være opmærksomme på, hvad der sker omkring os.

Uddannelsesnetop er menneskets nye kapital

Uddannelsesnetop er menneskets nye kapital. Det er vigtigt som borgere at være opmærksomme på, hvad der sker omkring os. Det er vigtigt som borgere at være opmærksomme på, hvad der sker omkring os.

Politikernes menneskesyn er umenneskeligt

Politikernes menneskesyn er umenneskeligt. Det er vigtigt som borgere at være opmærksomme på, hvad der sker omkring os. Det er vigtigt som borgere at være opmærksomme på, hvad der sker omkring os.

Politikernes menneskesyn er umenneskeligt. Det er vigtigt som borgere at være opmærksomme på, hvad der sker omkring os. Det er vigtigt som borgere at være opmærksomme på, hvad der sker omkring os.

6 DEBAT

Mette 'Fogh' Frederiksen

En af chefariketterne bag en række af de upopulære reformer er beskaffelsesminister Mette Frederiksen.

REFORM

VILLE EGENLIG skrive om Dongsagen, men sagen kræver modning. En række faglige nøglepersoner kritiserer afslutningen, selv om de selv og deres tilbud af bordet i processen.

Kun Goldman Sachs banden blev tilbage. Kan ske at man aldrig skulle give den vej og tilvejebringe kapital fra private (Dong-forsikringskredsen var enig, før hele processen startede), men givet at den beslutning nu engang blev truffet, er det svært at se, hvor regeringen har trådt ved siden af. Og kan ske at der er elementer i aftalen med Goldman Sachs, der ikke er attraktive eller udloget, men man hopper ikke sådan lige ind og ud af aftalen, som er blevet til efter flere gange processer, der handler om at tilvejebringe hele 8 milliarder kroner med indbygget risiko.

Og kan ske at Goldman Sachs faktisk er 'bad company', men det er tale om en ret stor - løslig bank, hvorfor der juridisk måske er svar at holde den ud af en fart og løse kapitalanskaffelsesprocessen? Så Goldman Sachs er nok kommet for at blive. Sagen ligger karakteriseret som et midlertidigt meget velegnet til at protestere imod alle Covydens øvrige reformer, som hans dybt frustrerede bagland opfatter meget negativt og som meget lidt socialdemokratiske. Sådan er politik.

EN AF chefariketterne bag en række af de upopulære reformer er beskaffelsesminister Mette Frederiksen. Og nu er hun i gang igen. Men denne gang er det noget andet end tid. Mette Frederiksen er blevet forvundet til Anders Fogh Rasmussen, vil at mærke på den føle måske. Det skal ikke være Carsten Koch, selv om han har ledet med sit oplag til en ny arbejdsmarkedsindsats. Måske belæst af forløb omkring forberedelse af dagens opfølgende (altså jobrember) og kontantlønreform. Men Frederiksen denne gang klogelig tænkt processen igen.

Anders Fogh Rasmussen var en mester i at forstå, at større reformer skal modnes og behøjes grundigt, før de accepteres. Ideologiske blandede skaber valgeres valg. Frederiksen er danen bag processen omkring en ny arbejdsmarkedsreform, der først tager op, at nogle 'klogere' kommer med bud. Derfor får de berørte parter - løb og agenter m.v. - lov til at komme med deres vurdning, og først når disse foreligger, går Frederiksen i gang med at snakke med oppositionen om et egentligt politisk forslag. Så andet lige må det ses som et modningstegn fra en regering, der har båret med processen, siden den om til. Om Frederiksen kommer boksind i mål, er en anden sag. For det første skal hun skabe bred forståelse i den borgerlige opposition (det er forslaget, så Johannes Schmidt-Nielsen er inde, det går i gang), før et behandlingsforbud af ledende skal ske på en mere individuel basis, som Carsten Koch lægger op til.

Umiddelbart kan det standpunkt ikke være skitseret i forberet på at sige det modtatte meningsfuldt. Men blandt økonomer og på Selskabet (Ses Finansministeren) er der altid en økonomisk for, at den mindste skækkelse af kravene til ledelse vil føre til en ledelse. Sandheden er, at omkring mange ledere hver dag kommer i job via egen indsats, og bliver disse personer almindelig tilbud om eksempelvis uddannelse, frugter man, at de skal komme til indsatsen for at få en ny job. Som Koch skriver i sin rapport, er Danmark kendt for på at have en rimelig lav ledighed, berunder ungdomsledighed, hvilket er godt for meget, ikke mindst velfærd.

FRIDRIKSEN skal således tilbyde kompetencer og under en permanent mistanke hos den borgerlige opposition og hos oppositionen i Finansministeriet om, at hun fortærrer de ledende lyst til at søge job. De bliver en ledning, og her skal Carsten Koch (som efterhånden hos Venstre og omgivelser har et godt ry som en tidligere venstresorienteret økonom, der for længe er gået over til den mørke side) bruges som hovedbid til forhandlinger. Der blev smittet skal lægges, skal være tingstalt til Kochrapporten, eller bliver det svært.

Næste skær handler om, at Frederiksen skal navigere uden om faren for, at dette ender som en spærvehed. Den risiko er altid ledende. Ikke mindst med de nye ting behøver, der bruges på beskaffelsesindustri. Et lækket kæbber for enhver påarbejde i Finansministeriet. Vi ser.

FRIDRIKSEN er modnet vokdsom som minister de seneste år. Når hun bliver minister, er det en prøvet krig, der tæler, snare end en bløst idealist. Hendes oplag til processen omkring den nye beskaffelsesindsats viser om, at hun og Fogh ikke har nogen ringen - erved at nå skælar og alder. Midt i forrige gang, Christianlagere, Dong-sag og dretie i bypunkt, som måske kommer for sent i forhold til den nuværende regering, men som i det sidste løber for fremtiden.

FRIDRIKSEN er modnet vokdsom som minister de seneste år

FRIDRIKSEN er modnet vokdsom som minister de seneste år

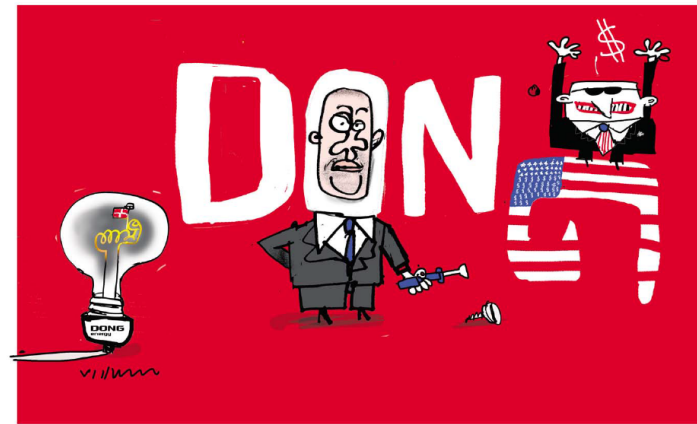
FRIDRIKSEN er modnet vokdsom som minister de seneste år

FRIDRIKSEN er modnet vokdsom som minister de seneste år

FRIDRIKSEN er modnet vokdsom som minister de seneste år

FRIDRIKSEN er modnet vokdsom som minister de seneste år

Goldman Sachs

Vi vil fortsætte med at have dansk energiforsyning på danske hænder eller lade udenlandsk kapital bestemme os? Tegning: Jørn Villumsen

Markedet æder sig ind på vores sjæle

SIGNATUR PER MICHAEL JESPERSEN

Markedet tankningen, der vinder frem i vores liv og hoveder, er et større problem end Goldman Sachs. Hvor er kulturkampen?

En af den største trussel mod velfærdens staten, at dele af den sælges til stærke kapital kræfter, som det nu sker med Dong og Goldman Sachs? Overhovedet ikke. Den offentlige sektor i Danmark er stadig en af verdens stærke, og inder holder på, at den bliver stærk. Anslag mod velfærdens stat vil altid skabe store faldtag, modstand, og debat. Nu, idets store trussel er ikke, at markedet og private virksomheder fortærrer den offentlige sektor i fysik, statsstik og nationaløkonomisk forstand. Den egentlige trussel består i det, som vi

aldrig debatterer offentligt: at markedet vinder frem i vores hoveder. AVI i stadig stigende grad ser os selv vores relationer til hinanden, vores arbejde og alt andet som varerelationer.

Det er denne grænseløse, usynlige, såg skred, som vi aldrig har haft en offentlig politik debat om.

1. FORLEDELKOM min datter bøjede efter at have været barselsgang. Hun var chokeret over det massive bombardement af tv reklamer, som de små, hun passede, blev udsat for på tv-skærmen. Kommercielliseringen var lang udsommer, end da hun var barn for 12 år i sitiden, fortalte hun. Og ja, her er der sket et skred. Et skred, som vi aldrig har haft en offentlig politik debat om.

2. Næsten daglig bombarderes jeg med finansielle produktions afvikler lår har du? I overvejer du at lægge om til F3? Aldrigagt? Hvor står din pensjon? Skal den ikke sendes til en markedsret? Sådanne spørgsmål stilles af imødkørende bankrådgivere og pensionsrådgivere og annoncer, jeg får aldrig fred. Og når jeg tønder for mit tv, er der 'Is naranyheder'. Der flere af os er blevet strategisk rådgivere i det finansielle kredsløb. På hver et vores måde at tænke på? Naturligvis, gør det det.

3. Hvis jeg stænder for i aften, kan jeg se datingsprogrammet 'Dagens mand'

“ Danmark har brug for en kultur- og værdikamp, der gør op med den snigende, usynlige markæstankning, som trænger ind ad alle sprækker og furer i vores liv

med Ivle Høvegaard på TV 2. Her vil en mand komme slingrende ind et studie med 20 kratiske piger som kunder. Vil de købe varer? Det er fremstillede mennesker som vares på et marked, der bliver helt ukendeligt i medierne. På hver et det i vores ry på sin selv og på forholdet til andre? Spørgsmålet er retorisk.

4. Stadig flere unge presses af omgivelserne til at svig selv som virksomheder. Som forskeren Mathias Herup Nielsen fortæller sagde det i denne avis: 'Min generation er blevet små 'Mig AVI', som søger at gøre os attraktive på et marked. Det kræver, at man spiller på sine styrker. Og hele tiden spørger: 'Er jeg en vares, nogens vil købe?'. I dag skal unge 'brande sig selv', sælge sig på markedet' etc., etc.

DEN TYSKE filosofi Erich Fromm, som døde i 1980, advarede offentligheden om, at hvis man ikke holder markedet tankningen i kort snor, æder den sig ind på alt og gør alle menneskelige relationer til varerelationer. Bid for bid. Derfor er der brug for at værne om frizonerne.

I Danmark har vi historisk været gode til at værne om frizonerne. Men vi har desværre mistet grebet. Det er helt tydeligt med både kapitalisme og markeds kræfter, men tilværelsen bliver først menneskelige relationer og så færdigheder. Variation, Balance. Hvis man kan flygte ud af markedet i perioder.

Den offentlige sektor har været et skandale. Vores privatliv i form af familie og venner er andet. Sagen er, at kampen om stjålet i stigende grad vinder af markedet. På alle planer.

OG NER TILBEM kommer til den offentlige sektor. Høje den svenske forfatter Karinne Klose har Sverige og Danmark ultrisk lukket 'markedsomligninger' ind i velfærdens indre rum: den offentlige sektor, der oprindeligt skulle være et fritrum til mædelse.

Det handler ikke om privatiseringer, men om, at man i forlængelse af den nye nye public management filosofi splitter den offentlige sektor op i 'små' forretningsfor, der skal tjene penge. Vi ser det eksempelvis i gymnasiets omfald, hvor taxameteret stenet har skabt et markedsbegreb. I den nye filosofi ikke bare et overalt værk? Nej, den nye tankegang har reduceret relationerne mellem offentlig ansatte og omverdenen til varerelationer. Et nyt økonomisk og samfundsnys koloniserer nu også velfærdens stat. Endnu en ledning er ved at forsvinde.

Det er fint, at der er debat om Dong og Goldman Sachs. Men det, Danmark mest af alt har brug for, er en kultur- og værdikamp, der gør op med den snigende, usynlige markæstankning, som trænger ind ad alle sprækker og furer.

per@michael.jespersen.dk

per@michael.jespersen.dk

per@michael.jespersen.dk

per@michael.jespersen.dk

per@michael.jespersen.dk

per@michael.jespersen.dk

per@michael.jespersen.dk

per@michael.jespersen.dk

per@michael.jespersen.dk

per@michael.jespersen.dk

per@michael.jespersen.dk

per@michael.jespersen.dk

per@michael.jespersen.dk

per@michael.jespersen.dk

per@michael.jespersen.dk

per@michael.jespersen.dk

per@michael.jespersen.dk

per@michael.jespersen.dk

per@michael.jespersen.dk

per@michael.jespersen.dk

per@michael.jespersen.dk

per@michael.jespersen.dk

per@michael.jespersen.dk

per@michael.jespersen.dk

per@michael.jespersen.dk

per@michael.jespersen.dk

Søskendesex bør da være lovligt i Danmark.
**Professor i etik på RUC,
 Thomas Sørbirk**
Bagsiden

KRONIK | DEBAT | ANALYSE | NAVNE | TV

Konkurrencestaten ærer os op

Et stort flertal af danskerne har følt sig stressede inden for det seneste år, og mange mener, at det er deres egne forventninger til dem selv, der er årsagen. Vi er blevet slaver af os selv, men det falder tilbage på konkurrencestaten, der giver os fornemmelsen af aldrig at lykkes helt, mener sociologen Rasmus Willig, der opfordrer til en ny statsdannelse

INTERVIEW

METTE HILJEBERG

Mennesket er sådan indrettet, at vi løber efter anerkendelse og omverdens tilslutning, men som væddeløbs-hunden, der jagter kanten, falder vi ud midtvejs om, hvis vi aldrig får kanten, men kun duften af den. Når vi når målet, har ledelsen lagt en ny strategi, eller samfundet har opstillet et nyt succeskriterium. Det gør os stressede. Problemet er, at vi behandler os selv i stedet for at behandle strukturen i samfundet, der er på højt galde.

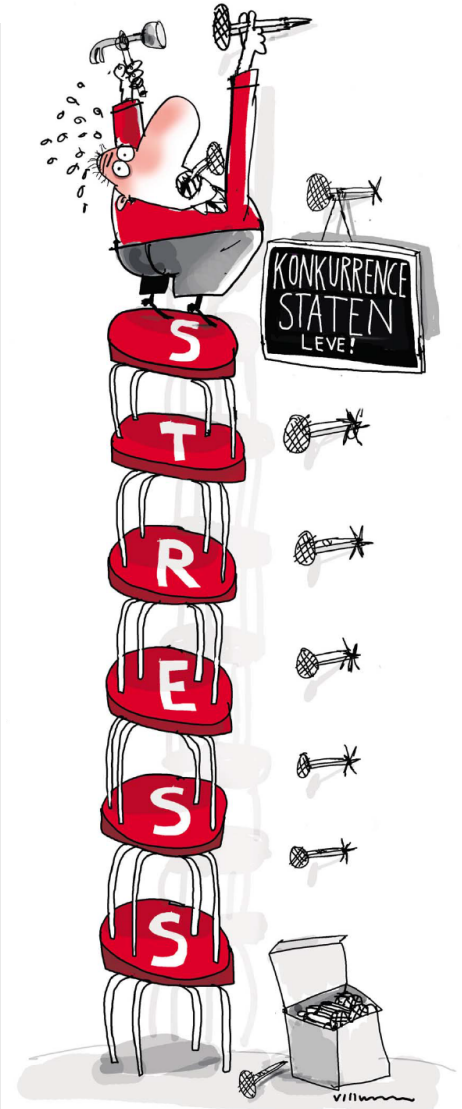
Sådan lyder det fra sociologen Rasmus Willig, der har skrevet en række bøger om tvingingsfrihed, arbejdsfald og kritik i en kommentar til en ny meningsmåling, som Megafon har lavet for Politiken. Her svare 61 procent af de arbejdende danskere, at det perioder inden for det seneste år har følt sig stressede over deres arbejde. 41 procent af dem, der har oplevet stress, mener, at det i høj grad er deres egne forventninger til dem selv, der har stresset dem.

Hvorfor er det os selv, vi behandler? «Vi lever i en ekstremt indsidialisert verden, men individualiseret betyder ikke nødvendigvis mere fri, men også mere ensom. På en dansk viljefuld sidder borgerne nu hver for sig bøjede ben over computeren, når børnene er lagt i seng. Vi opdager kun, at det er et kollektivt fænomen, i det øjeblik vi tækker gardinerne fra og ser, at naboen også er blevet diukanakket. I hvad der har fået os isoleret fra hinanden, er ikke længere skydekive for kritik, men vi kan være ganske sikre på, at den enkelte, som sidder med hovedet i computeren, har gjort sig selv til skyde sky for kritik. Det sker ved hjælp af spørgsmål som «Har jeg nu gjort det godt nok?» eller «Stude jeg havde handlet anderledes?». Det er helt siden glømt, at der er en ekstremt indsidialisering af strukturer betinget.

Hvorfor mener du, den er strukturer betinget? «Vores måling siger jo tydeligt om, at det er tale om strukturelle forhold, når så mange af de adspurgte svarer ja til, at de har de høje forventninger til sig selv, at de er nødsaget til ikke at slå til og sætte arbejder for meget».

Men hvis forventningerne ikke kommer fra individet selv, hvor kommer de så fra? «De kommer fra konkurrencestaten. Konkurrencestaten fordrer, at den enkelte hele tiden forsøger at forbedre sig selv og sætte højere mål for sig selv. Konkurrencestaten opererer ved hjælp af resultattal, akkrediteringer, evalueringer, krav om dokumentation, standarder og procedurer, der skal presse folk til at gøre det, at de vil gøre mindre, pædagogik og klargøre børnene tidligere og sygeplejerskerne og lægerne, at træne på enten hurtigere igennem selv de mest behandlingskrævende forhold. Problemet er, at disse springtæknikker indsidialisere problemerne.

Hvordan mener du? «Det bliver den pågående betjening af socialrådgivere problem, hvis måltallene ikke bliver nået. Nu melder de in-

Tegning: Jørn Villumsen

dividuelle domfældelser sig: «Det er 'mig', der ikke er god nok». «Det er 'mig', der må tage mig sammen. Det, der er gemt i de mange styringsmekanismer, er rygraden i konkurrencestaten, er, at formelen for succes – nemlig at sætte nye mål og finde midlerne til at nå dem – og så er formelen for fiasko, fordi konstant må erfare, at vi ikke kan nå de mange mål, eller at vi ikke har de psykiske ressourcer til at nå dem. Det er også derfor, at selvhjælplitteraturen er et perverst søbbende marked. Vi søger til selvhjælplitteraturen for at afhjælpe overophedede forventninger og stress, men selvhjælplitteraturen gør ikke andet end at sætte nye mål – og herved får de, som læser bøgerne, det endnu mere dårligt og må ty til endnu flere selvhjælpsbøger. Konkurrencestatens primære pensum er ganske enkelt selvhjælplitteratur.

Du siger altså, at det dybest set er konkurrencestaten, der stresser folk, mens de tror, det er dem selv? «Ja. Konkurrencestaten holder sine borgere kort snor. Borgerne har fået halshånd på og har fornemmelsen af, at de er ved at blive lokal- og år-råber af et status og prestige og har en nærværd og næstenoplevelse af at komme i mål som de første, falder de omkuld på den anden side af målstregen og føler sig desillusionerede og stressede, fordi der er andre, der er løbet med frozeten.

Du er en dinosaur. Rasmus Willig er der fleste af os på grund af fornemmelsen af ikke at kunne bremse op og sætte udskilning og konkurrence på pause. Og vi har samtidig fornemmelsen af, at vi bare skal holde vores mund og passe vores arbejde i stedet for at kritisere det bestående. Det stresser endnu mere.

Hvis nogen forsøger sig med kritik af konkurrencestaten, får de at vide, at hvis de er det, vil de ikke nok være en dinosaur. Dem, som ikke kan se fidusen i den vrede organisationsstruktur, anses for at være bagstræberiske og bagpudskende – som nogen, der kun ser begrænsninger og ikke muligheder. De er ikke fremadrettede og

proaktive, men negative, ikke positive. De er museum, ikke fremtid. Kritik er normalt, og det er romantiskere. De mennesker, der forholder sig anfyndingsvis spøgende til konkurrencestatens sådeltid, får at vide, at de skal finde sig et andet arbejde, hvis de ikke kan klare moren. Konkurrencestaten tiler ikke kritik, og derfor udstiller og stigmatiserer den alle forner for kritik.

Hvad mener du? «Jeg er overbevist om, at uhyggeligt mange offentligt ansatte som sygeplejersker, pædagoger, lærere, politibetjente og socialrådgivere, der nu konkurrerer mod hinanden, mod regjeringen, kommunerne eller nabostedningen, oplever ikke at kunne nyre sig kritik, fordi det vil udstille dem som konkurrenceagere eller som dem, der ikke kan følge med. I første fald har de fornemmelsen af at kunne miste arbejdet, hvis de påtager fejl og mangler, som offentliggjort både have kendt skabte.

Så fjokter bare stille, eller hvad? «Ja, for konkurrencestaten tilsliger, at de, som ikke kan klare den intensiverede konkurrence, ikke kan reguere med lidet wellness, fitness, soulness eller mindfulness. Det er jo en af årsagerne til, at vi bliver rundt som gule til maraton, dykker crossfit i timester eller går til yoga. Det er jo nærmest komisk, at de mange reparationsmennesker har sålsten timer, som f.eks. eksistentialisme og konservatisme. Måske er det politisk udtryk noget 'huckens', som trækker på den amerikanske forfatter Andersen Prunty's bog heder.

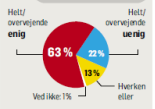
Vi er blevet blinde. Dybest set mener Rasmus Willig, at konkurrencestaten strider imod vores grundlæggende værdier, der handler om mellemmenneskelige relationer.

► **BLÅ BOG**
 ► **RASMUS WILLIG**

Rasmus Willig (f. 1973) er sociolog, ph.d. Han har tidligere været formand for Dansk Sociologforening og har modtaget FT's store pris for sit arbejde med tvingingsfrihed og kritik. Har bl.a. skrevet bøgerne 'Til forsvar for kritikbølen' (2007), 'Umyndiggørelse' (2008) og seriet 'Kritikkens U-Vending' (2013).

«Jeg har oplevet farlig stresset over mit arbejde inden for det seneste år»

De 63 procent, der har følt sig stressede, svarer:

«Hvad er den/den primære årsag til, at du har følt dig stresset over dit arbejde?»

(Flere svarmuligheder)

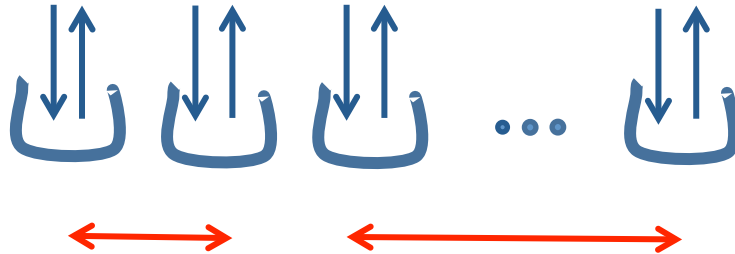
For meget arbejde og lange arbejdsdage	51%
Mange egne forventninger til mig selv på arbejdet	41%
Fristation over individet i mit arbejde	25%
Arbejdsindsats forventninger til mig	23%
Nærkontakt over at blive fyret	13%
Kolleger forventninger til mig	7%
Forventninger til mig fra medarbejdere på arbejdet	6%
Fristation over ikke at arbejde	6%
Andet	10%
Ved ikke/Tror ikke at svare	0%

Kilde: Megafon for Politiken og TNS
 Metode: Spørgeskemaer af 1141 705 personer, der er beskæftiget mindst 30 timer om ugen, den 23. august 2014.
 Grafik: Skema14480

«Konkurrence gør os totalt blinde for strukturelle årsager. Det er, som om alt kører alt for hurtigt, og vi sidder med støvten presen-belt og fordrer, der er ingen sigbarhed, og det er dømt til kollektion. Ofte for den type af trafik kan aflæses i de massive stress-statistikker, som vi er vidne til disse år. Konkurrence producerer definition flere tabere end vindere. Innovativ konkurrence skaber endnu flere tabere – og om ikke andet en fornemmelse af utilstrækkelighed og en erfarer af, at man altid kan miste kens.

«Alting går stærkt, som du siger, men konkurrencestaten er en vildt i globaliseret verden, og hvis vi skal klare os mod alle de andre lande, er vi nødt til at følge med. Vi kan vel ikke bare stå stille?»

Behov som skåle
der skal fyldes
~ Emotioner

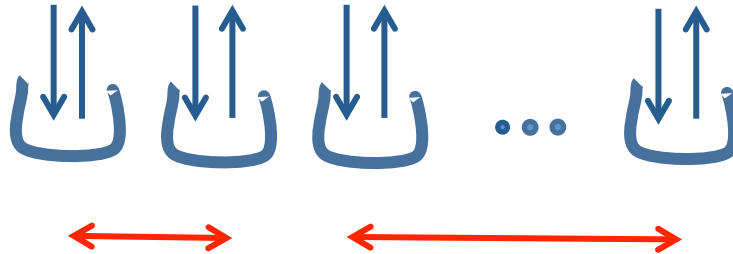

Udskiftelighed
minimumskrav -"veto"

omvekslelig – ækvivalens
økonomi – abstrakt værdi

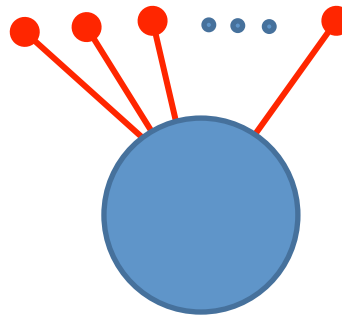
Behov som skåle
der skal fyldes
~ Emotioner

Udskiftelighed
minimumskrav -"veto"

omvekslelig – ækvivalens
økonomi – abstrakt værdi

Motiver som engagement
i konkrete objekter/personer
~ affektion sentimentaler,
kærlighed

Bånd og objektrettet
virksomhed mod
det konkrete
"forankrede" værdier

Læserrøve Hvert 100. ord vil være **debatindlæg** højst 420 ord, sendes via vores hjemmeside. Adresse er poliken@hovedstadensbladet.dk. Indlæg skal også sendes til os via denne adresse. Opsæt der problemer, så ring venligst på 33 43 43, 33 47 23, 33 eller 70 15 01 01.

Vi bringer kun tekster alene sendt til Polikens Redaktionsbureau. Indlæg skal være i det endelige udvalgte format og til os på poliken@hovedstadensbladet.dk.

Kronikøring på ca. 2100 ord sendes via vores hjemmeside. Adressen er poliken@hovedstadensbladet.dk. Indlæg skal sendes til os på poliken@hovedstadensbladet.dk. Indlæg skal være i det endelige udvalgte format og til os på poliken@hovedstadensbladet.dk.

VOGO HØRUP (1841-1882) STYTTEN AF POLITIKEN 1884

EDVARD BRANDES (1847-1893) STYTTEN AF POLITIKEN 1884

Redaktionschef:
Per Michael Jespersen

Debatredaktører:
Mette Vilhøj
Tarek Omar og Kenneth Lund

Journalsvend:
Kenneth Lund

Analyseseksler:
Poul Andersen
Anette Pedersen

Lederkollegiet:
Anette Kæster

Konkurrendekollegiet:
Christoffer Emil Bruun

Debat:
Rådhuspladsen 37, 2105 København V, Telefon: Debat 33 47 23 13, Telefax: Konk 33 47 24 58, Fax: 33 15 14 17

Det Konservative Folkeparti har overflødiggjort sig selv

De konservative har svæbet deres værdier og overtaget en liberalistisk økonomisk politik. Dermed er partiet reelt blevet overflødig.

KONSERVATISME

MORTEN MESSERSCHMIDT, MEDLEM AF EUROPPARLAMENTET (DF)

Konservatismen er søvne livets, borte sig tilføden i det store bilid udtale. Han lod vel begejstringen over det seneste formandskafle løbe af med sig, men har søvnet sig i, at konservatismen i sin antideologiske grundtanke afviser at definere livet, samfundet eller mennesket ud fra yttre eller ideologiske, men derimod bestider sig på livet som det givne.

Her er ingen stræben efter at skabe det perfekte samfund. Den konservative udvikler sit samfund. Forskellen her er ikke den semantisk. Nej, at skabe et netop, hvad ideologer bedriver, når de søger at omsætte deres drømmesyn til virkelighed.

At udvikle, derimod, stiler til sig selv, samfundets autoriteter og generationer. Den konservative vil derfor altid være konkret. Den kan ikke andet. Ideologierne vil altid være universelle og generalisere deres stræben efter den evigværende sandhed, som i øvrigt ikke findes og derfor typisk ender i totalitarisme.

Det er således ingen overraskelse, at de demokrati, retsstat og frihedstilhædere alle er adskilt fra den konservative ledelse. Land Storberetningen. Kun i afvisning af en højere jordelig sandhed kan demokratisk blødsind, retsstat respekteres som frihedstilhædere. Ideologer, som i øvrigt ikke findes og derfor typisk ender i totalitarisme.

DET KONSERVATIVE Folkeparti har gennemlevet en tumultarisk tilværelse. Måske vil konservative kræver en stor grad af menneskelig indsigt og vinyng, hvis de kan være anvendelige til blinde for magtensmeknik.

Alvare konservativ og politiker på den samme tid indeholder en modsætning, som kræver stort mædehold, og oftest opspiger mellem Hansstrang Clemmensen og Niels-Hansens har partiet konsekvent valgt en mærkantil linje med ideologisk slagside. Man har givet efter.

Nogle vil sige, at der er uforskyldt og herovre til, at Anker Jørgensen faldt blot krævede både økonomiske stramtvinger under Schlüter. Det med urens fald var det vel naturligt, at også den danske konservatisme blev præget af besøg og Thatcher.

Problemet er blot, at partiet dermed

KONSERVATIV Lars Barboe overdring i denne nye formandsposen i Det Konservative Folkeparti til Søren Pape Poulsen (B). Foto: Jens Dreivling.

forlod det konkrete og begyndte sin vej mod det universelle. Kun i afvisning af en højere jordelig sandhed kan demokratisk blødsind, retsstat respekteres som frihedstilhædere. Ideologer, som i øvrigt ikke findes og derfor typisk ender i totalitarisme.

Drastiske reformer uden øje herfor betyder det, at man respekterer det givne. Det er vigtigt at huske i debatten om konservativ fordelingspolitik. Danmark er et land præget af næsten 100 års sociale molkratisme.

Drastiske reformer uden øje herfor betyder derfor med konservatismens respekt for det givne. Man har ladet sig lokke af liberalismen. Inden vi er der dog, når partiet også på værdipolitikken har ladet sig styre af ideologi og tanken om 'det gode samfund'.

Jeg mindes, hvordan Lars Barboe som partiformand inviterede til samarbejde om udlændingepolitikken med Radikale Venstre.

Jeg mindes, hvordan han som minister fremførte den nævnelige, der leder omgængende generationsbånd eroder. Jeg mindes, at konservativ parti, der af flere omgange har støttet familiens opløsning og undertrykt den politiske ytringsfrihed.

Og jeg mindes ikke mindst et konservativt parti, der varmt har støttet den retslede internationalisering, her mere af alt end stadig snarere union med stadig mindre national selvbestemmelse som konsekvens.

På væsentlige områder - det danske folks enhed, landets forsvar og selvbestændighed, familiens kerne og respekten for det historiske gavn - har Det Konservative Folkeparti sviget. Det er ikke Lars Barboes skyld. Han er blot en ring i den lange kæde.

Men samtidig med at partiet har gjort sin økonomiske politik til et stadig nære tema, har man nedtonet den grundlæggende etik, som bærer konservativ økonomisk politik, nemlig hensynet til familiens og individets selvstændighed.

Som konservativ er man liberal, men ikke liberalist. Når en konservativ taler om skatteletser, bør det ikke ske med henvisning til dynamiske effekter eller minimalt skattebæret, men til muligheden af den enkelte menneskes ansvar.

Når danske myndighedschefer i dag kompromitterer mange af de frihedsrettigheder, som blev grundlagt af konservative tænkere - f.eks. privatlivet

fred og glædesmønter - er det jo konsekvensen af en skattepolitik, der ideologisk søger efter det retfærdige. Kon ideologisk tænkning kan ikke frit folk til at lade sig privatliv overgive og indtjendte. Det handler ikke om, hvorvidt skatteprocenten skal være eller.

Det handler nemlig ikke blot om, hvad man vil, men også om hvordan. Som bekendt modvirkede Dansk Folkeparti igennem 00'erne til store marginalskatteletelser. Ikke af ideologi, men i pagt med gæde.

UDFORDRINGEN FOR det parti, som Søren Pape Poulsen nu overtager ansvaret for, er således, at man på den ene side har fortsat sin værdipolitik og på den anden har overtaget en økonomisk politik og retsstat, der grundlæggende er liberalistisk og derfor mere overbevisende repræsenteres af liberalister.

Dermed har partiet udfordlet sig selv. Om den nye ledelse vil stå op og betale er umuligt at forudsige. Og for Danmark er det et heller så væsentligt. Vi har nemlig et parti, der tør og være konservativt, så det gør noget. Og det parti har jeg stolthed over at repræsentere.

“Selvom vi har lært at opføre os intelligent, når vi har med blisme at gøre, er vi gået i store modsette retning med hensyn til skydeåben

Virksomheder har brug for konsulenter

Poul Aaroe Pedersen mangler dokumentation for sine påstande.

RÅDGIVNING

ARNE HELESEN, DIREKTØR, ARBEJDSMILJØRÅDGIVERNE, BRANCHEFØRER FOR ARBEJDSMILJØRÅDGIVERE

I ARTIKLEN i sin chefen er karsten i godt arbejdsmiljø? 28. januar Politikkens Poul Aaroe Pedersen, på løsningen på belastning af arbejdsmiljø i de offentlige virksomheder er at sætte landets ledere på skolebanken.

Poul Aaroe Pedersen klarer sig til synes ledende på området af sommevæsen, når han argumenterer med, at offentlige ledere overlader til udyrkede varmluftskonsulenter at lave udsædninger og handlingsplaner - som oftest uden effekt. Han mangler at forklare, hvordan han når frem til denne forældede konstatation, som ligger meget langt fra realiteterne på offentlige arbejdspladser i dag.

Sådan Bedriftsundhedsrådgiveren (BST) blev udsendt i 2008, har rådgivermarkedet været under pres. Beregninger på grundlag af data fra Arbejdstilby net viser, at der i 2012 kun var 30 konsulenter marked som følge af påbud og rådgivning på arbejdspladser.

Det svarer til halvdelen af antallet i 2006 eller 3 procent af BST's bemanding. Der er flere eksempler på, at priserne for en arbejdspladskontrol ligger lavere end timpræmie på et autoværksteds. Historien om de dyrekøbte konsulenter har ikke holdt væk.

Samme konsulenter leverer Varm Luft - oftest uden effekt - er den anden påstand i artiklen. Kan den dokumenteres?

Helt galt går det, når Poul Aaroe Pedersen hævder, at offentlige ledere leder konsulenter i stedet for selv at sætte sig til at delegerer. Rådgivning er meget mere end at sætte sig til at delegerer. Det tal handler rådgivning om at kvalificere virksomhedens beslutning grundlag.

Bedret for et gavn konsulentmarked, er det overvåret om påtrængende behov for at opbygge et dynamisk og fremdrivende konsulentmarked, som både kan sikre kvaliteten og løst og hjælpe til at udvikle handlingsplaner på landets arbejdspladser.

Må håber, at klarer først og fremmest rammer vore politikere på Christiansborg og i regeringens.

Situationen kræver langsigtede strategier og realistiske rammebetingelser, som giver ledere en ærlig chance for at udvikle de offentlige virksomheder til at levere høj kvalitet i et produktivt og innovativt miljø baseret på engagerede medarbejdere og understøttet af kompetente ledelse i virksomhedskultur, ledertegn, net og samarbejde, tillid og retfærdighed.

Amerikanerne bør have strammere regler for brug af skydeåben

“Selvom vi har lært at opføre os intelligent, når vi har med blisme at gøre, er vi gået i store modsette retning med hensyn til skydeåben

GLOBAL KOMMENTAR
NICHOLAS D. KRISTOF,
JOURNALIST, NEW YORK TIMES

USA kan med fordel lære af færdsselslovgivningen, når det kommer til regulering af skydeåben.

IFØR ENSTE gang jeg skriver om behovet for en fornylig regulering af skydeåben, begynder visse læsere at vrangle og spørge: Hvorfor skal jeg også lide, så hvorfor ikke forbyde biler?

I gade det spørgsmål påpejer, at vi amerikaner har en blid plads i forhold til skydeåben. Sandheden er, at vi oplever os ret intelligent, når det kommer til regulering af biltrafik. Vi kræver ret tilbage og reducerer antallet af trafikdrab. Men

vi leverer biler for stærk og vore politikere forer til at gøre det samme med hensyn til skydeåben.

Et argumenterne lyder, at det strider mod forfatningen - nærmere bestemt mod den anden tilslagsparagraf til USA's forfatning, the Second Amendment, der omhandler retten til at bære våben.

Men det paradoksale er, at for lidt mere end 100 år siden var der ingen tvivlsomt amerikansk ret til at bære våben i USA, hvorimod der var bred enighed om, at der var en ret til at bære sig fuldrunds, hvilket betød, at folk kunne køre rundt i by uden nogen form for regulering. Bølgang forfattede en lov om et lovslag om at kræve kørekort, og de første forsøg på at indføre farberestranger og et licenssystem blev mødt med modvilje og latterliggørelse.

Da New Yorks myndigheder i 1899 foreslog at forbyde bestemte kategorier af parader, blev ideen gennemgæbet af New York Times, der beskrev den som blotet for at forbyde og skæpente usmalt at overholde.

Alligevel stod det sidste mere og mere klart. At biler krævede og involverede folk, ligesom de skramte hendene mere

forårsagede andre skyder. Som det tidligere kongressmedlem Robert Couderc for muligheder det tilbage i 1900-fodgangere trus hver minut, dag og nat, af et flygtigt leg kendt i form af de stadig, løbere hastigheder, som på færtestue og skam-miljøvis i forskrækkelse eller tilfældigt amerikanske borgere.

Både domstole og kommentatorer havde bemærket, hvilke hvidhedsfølelse havde udviklet sig. Man blev enige om, at noget måtte gøres. I 1920'erne godkendte kongressen minimumsregulering og påbud om krav til kørekort, registrering og andre sikkerhedsforanstaltninger.

SÅDAN er det fortsat, og i de løbende årtier er der kommet krav og påbud om sikkerhedsudrustning, polstring af instrumentbrættet og bedre kofangere. Vi har slet hårdt ned på spiritubisme, uldret særlige regler for unge bilister, og påbud om krav til kørekort, registrering og andre sikkerhedsforanstaltninger.

Sådan er det fortsat, og i de løbende årtier er der kommet krav og påbud om sikkerhedsudrustning, polstring af instrumentbrættet og bedre kofangere. Vi har slet hårdt ned på spiritubisme, uldret særlige regler for unge bilister, og påbud om krav til kørekort, registrering og andre sikkerhedsforanstaltninger.

Sådan er det fortsat, og i de løbende årtier er der kommet krav og påbud om sikkerhedsudrustning, polstring af instrumentbrættet og bedre kofangere. Vi har slet hårdt ned på spiritubisme, uldret særlige regler for unge bilister, og påbud om krav til kørekort, registrering og andre sikkerhedsforanstaltninger.

os intelligent, når vi har med blisme at gøre, er vi gået i store modsette retning med hensyn til skydeåben

SELV INTERESSORGANISATION NRA, The National Rifle Association, er det meste af sin historie gået ind for rimelig kontrol med skydeåben og gæder sig end ikke til modstander, da man i 1968 indførte den bemyndigede åbenlovgivning Gun Control Act of 1968.

Siden da er de fleste forsøg på at sikkes konsoliderer området dog stramt eller ligefrem gået tilbage, og næppe det for kan vi tage ved lære af eksempel med

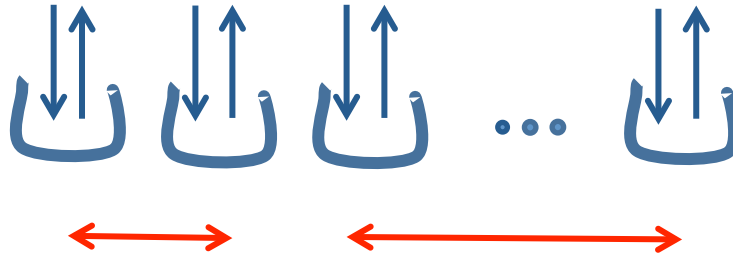
færdsselslovgivningen. Vi forbered på ikke gøre, er vi gået i store retning med hensyn til skydeåben. Michael Waldmann, der er leder af Brennan Center for retsstat og de juridiske fakultet på New York University, bemærker dog i sin nye bog, The Second Amendment: A Biography, at lovgivning mod skydeåben var al-letesteværende i det 19. århundrede. Efterhvert skulle folk, som allerede havde været i Kansas, indskrive deres navne på den lokale politistation.

Det er fyldt, der om nogen symboliserer, rede Det Vilde Vesten, nemlig Dodge City, kan man på et fotografi af hovedgaden i 1879 se advarselsskilt. Det er strengt forbudt at bære skydeåben.

Denne form for tillæg vil ikke fuldstændigt udslette skudbrud, på samme måde som sikkerhedsledere ikke har udryddet trafikdrab. Men hvis vi rakte blandede, der blev kunne reducere antallet af drab med en tredjedel, ville det betyde, at man hvert år reddede 10.000 menneskeliv.

Nicholas D. Kristof er journalist og har modtaget Pulitzerprisen for New York Times. Overenset: Jacob Geis

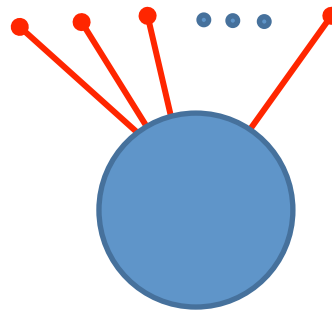
Behov som skåle
der skal fyldes
~ Emotioner

Udskiftelighed
minimumskrav -"veto"

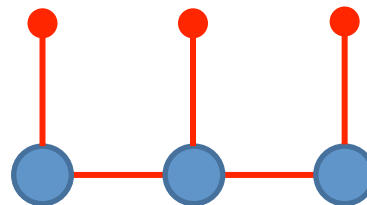
omvekslelig – ækvivalens
økonomi – abstrakt værdi

Motiver som engagement
i konkrete objekter/personer
~ affektion sentimentaler,
kærlighed

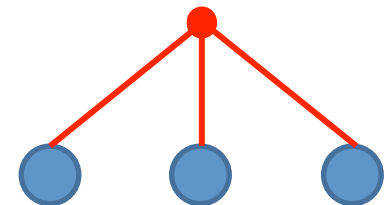

Bånd og objektrettet
virksomhed mod
det konkrete
"forankrede" værdier

Værdikonservativismens
to ansigter

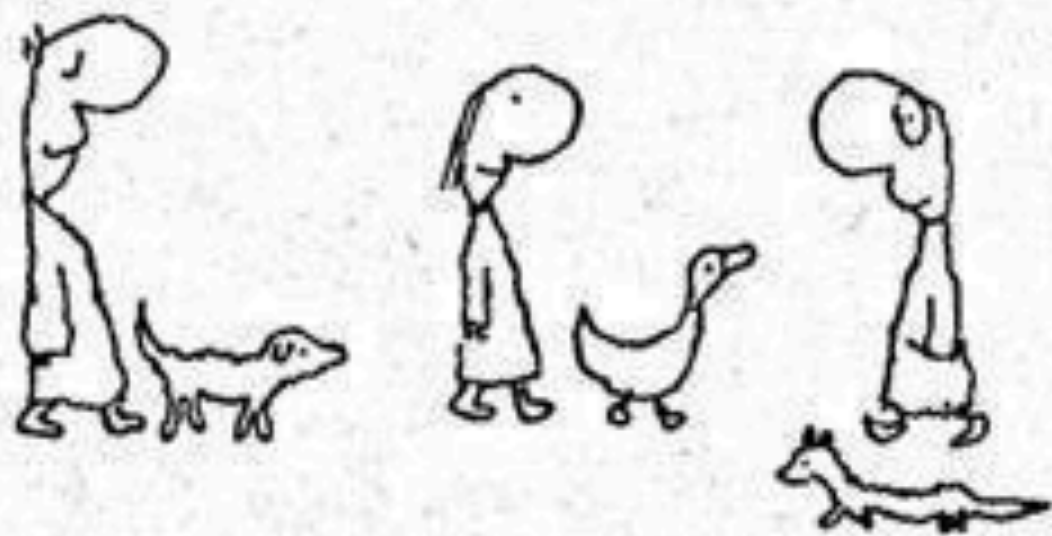

Solidaritet, fællesskab
Tolerance, mangfoldighed

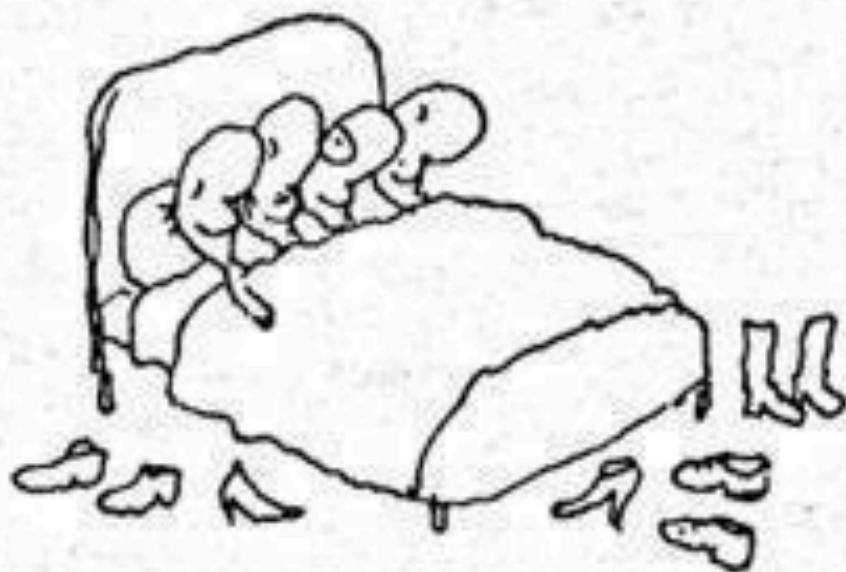

Værdifællesskab ><
Værdiimperialisme

Same sex marriage
will obviously lead to
people marrying animals.

It will also lead to
group marriages
where three or more
individuals will want to
marry each other

Soon people will
demand the right
to marry THINGS
Such as rocks or
trees or caves.

Then people will fall
in love with mountains,
forests and rivers, and
want to marry them.

This will lead to
persons wanting to
marry landscapes and
entire ecosystems
including vast herds
of buffalo or wildebeest..

...which will lead to the
ultimate disaster: humans
falling in love with the earth
and wanting to live in peace
with it 'til death they do part.

Nyere marx- og leninreceptioner og -apologier

- Cohen, C.A. (1978). *Karl Marx' theory of history. A defence*. Princeton, NJ: Princeton University Press.
- Cohen C.A. (2009). *Why not socialism?* Princeton, NJ &c.: Princeton University Press.
- Eagleton. T. (2011). *Why Marx was right*. New Haven &c.: Yale University Press.
- McLellan, D. (2012). *Karl Marx. En biografi*. København: Informations Forlag.
- Jacobsen, K. (2012). *Lenin. En biografi*. København: Informations Forlag.

Forbundsfølger: Psykologiens videnskabsteori.

- Michell, J. (1990). *An introduction to the logic of psychological measurement*. New York & London: Psychology Press.
- Michell, J. (1999). *Measurement in psychology. A critical history of a methodological concept*. Cambridge &c.: Cambridge University Press.
- Walsh, T.G., Teo, T. and Baydala, A. (2014). *A critical history and philosophy of philosophy*. Cambridge &c.: Cambridge University Press.

Forbundsæller: Evolutionær antropologi

- Tomasello og mange andre

Forbundsfølger: Økonomi (ikkemarxister)

- Bowles, S. (2004). *Microeconomics. Behavior, institutions, and evolution* Princeton, NJ: Princeton University Press.
- Bowles, S. and Gintis, H. (2011). *A cooperative species. Human reciprocity and its evolution.* Princeton, NJ: Princeton University Press.
- Crouch, C. (2004). *Post-democracy.* Cambridge: Polity.
- Crouch, C. (2011). *The strange non-death of neoliberalism.* Cambridge: Polity.
- Piketty, T. (2014). *Capital in the twenty-first century.* Cambridge, MA: Bellknap.
- Stiglitz, J. (2012). *The price of inequality.* London: Penguin.

Forbundsfaeller: Økonomi (marxister)

- Gordon, D.M. (1996). *Fat and Mean. The corporate squeeze of working Americans and the myth of managerial “downsizing”*.
- Harvey, D. (2005). *A brief history of neoliberalism*. Oxford &c.: Oxford University Press.
- Harvey, D. (2010). *A companion to Marx’s Capital. Volume one*. London: Verso.
- Harvey, D. (2013). *A companion to Marx’s Capital. Volume two*. London: Verso.
- Harvey, D. (2014). *Seventeen contradictions of capitalism*. London: Profile Books.

Forbundsfølger: Filosofi

- Collier, A. (1994). *Critical realism. An introduction to Roy Bhaskar's philosophy*. London: Verso.
- Bhaskar, R. (2011). *Reclaiming reality. A critical introduction to contemporary philosophy*. London: Routledge.

Forbundsfaeller: Socialmedicin

- Wilkinson, R. and Pickett, K. (2010). *The spirit level. Why equality is better for everyone.* London: Penguin.

Forbundsfølter: Evolution

- Massimo, P. and Müller, G.B. (2010). *Evolution—the extended synthesis*. Cambridge, MA &c.: The MIT Press.
- Oyama, S. (2000). *Evolution’s eye. A systems view of the biology-culture divide*. Durham &c.: Durham University Press.
- Piersma, T. and van Gils, J.A. (2011). *The flexible phenotype. A body-centered integration of ecology, physiology and behavior*. Oxford: Oxford University Press.
- Schmidt, K. (2014). *Was sind die Gene nicht? Über die Grenzen des biologischen Essentialismus*. Bielefeld: Transcript.
- Sober, E. and Wilson, D.S. (1998). *Onto others. The evolution and psychology of unselfish behavior*. Cambridge, MA, &c.: Harvard University Press.
- West-Eberhard, M.J. (2003). *Developmental plasticity and evolution*. Oxford &c.: Oxford University Press.

Forbundsføeller, arkæologi

- Kuz'mina, E.E. (2007). *The origins of the Indo-Iranians*. Leiden &c.: Brill.

Forbundsæller, Fysik

- David Bohm

Forbundsæller, matematik

- Komplexitetsteori
- Kaosteori

Problem: Mikkel Bolt

- Afskaffelse af nationalstaten og pengeøkonomien.
- Dette mål kan kun realiseres, hvis noget nyt og bedre stilles i stedet
- Murens fald koster stadig
- Demografien